

BINEVESTITORUL

Anul XII—1935.

No. No. 3 - 4

Chişinău.

„Ce frumoase sînt pe munţi picioarele celui ce aduce VEŞTI BUNE, care vesteşte pacea, picioarele celui ce aduce veşti bune, care vesteşte mîntuirea“.

(Isaia 52,7).

„Duceţi- vă în toată lumea şi propovăduiţi VESTEIA BUNĂ (Evanghelia) la orice făptură“.

(Mar. 16,15).

„Voi cari aduceţi aminte despre Domnul, nu vă odihniţi de loc“!

(Isaia 62,6).

„Căci mie nu mi-e ruşine de Evanghelia lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mîntuirea fiecăruia care crede: întai a Iudeului, apoi a Grecului“.

(Rom. 1,16).

SUMARUL:

1. Scrisoare deschisă către fraţii mei Evrei — de F. Cogan.
2. Israel—popor minunat — de Prof. E. F. Schreiter.
3. Despre înţelepciune.
4. Termometrul sănătăţii
5. „Schimbă-ţi funia“ — de M. T.
6. Despre sărbători.
7. La Paşti.
8. Ce fel de carte este Biblia?
9. Din viaţă şi pentru viaţă.

„Măturaţi aluatul cel vechi, ca să fiţi o plămădeală nouă, cum şi sunteţi, fără aluat; căci HRISTOS, PAŞTELE NOASTRE, a fost jertfit. Să prăznuim dar praznicul nu cu un aluat vechi, nici cu un aluat de răutate şi viclenie, ci cu azimile curăţiei şi adevărului“

(1 Cor. 5:7-8).

Scrisoare deschisă către fraţii mei Evrei.

de F. COGAN.

Dacă vre-o persoană, care se bucură de toată încrederea ta, şi-ar spune că există un Bărbat, cel mai mare din fiii oamenilor, că El trăeşte vecinic şi va veni ziua, când tu vei sta cu El faţă în faţă şi vei fi judecat de El,— cum vei reacţiona la aceasta?

E posibil că asemenea gânduri nici nu ţi-au trecut prin minte; e posibil că asemenea întrebări ţi-ar parea cam ciudate, totuşi, dacă o astfel de persoană există, ca un fapt istoric, atunci

această problemă este de o mare importanţă. Tu ai putea goni asemenea gânduri, însă despre aceasta persoană minunată ne povesteşte vechea noastră literatura evreească. Profetul nostru Isaia, fiul lui Amos, povestind despre El, îl numeşte: „Minunat, Sfetic, Domn al păcii“ (Isaia 9, 5; 52, 13).

Să întrebăm pe cei mai de seamă oameni: Cine este aceasta mare şi minunată persoană? Cine are ochi să vadă şi urechi să audă şi o inimă care

simte, acela poate declara sus și tare împreună cu apostolul Simon-Petru: „Tu ești Mesia-Hristos, Sfântul lui Dumnezeu“. „La cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieții vecinice“.

Ucenicii Lui, cari erau din pătura săracă a poporului Evreu, mărturisesc deja 19 veacuri că Acela, care a murit pe cruce, a înviat. Ei L-au văzut, l-au pipăit și din gura lui au auzit porunca: „Duceți-vă și propovăduiți Vestea cea Bună... și iată că Eu sunt cu voi până la sfârșitul veacului acestuia“.

Istoria universală confirmă faptul, că mărturia ucenicilor lui Isus a fost o realitate vie și că Mesia-Hristos și astăzi trăește și înviorează sufletele cari se încred în El.

Mesia-Hristos stă la dreapta Tatălui și atrage inimile oamenilor. El zidește împărăția Sa, împărăția cerească. „Șezi la dreapta Mea, până voi pune pe vrăjmașii Tăi supt picioarele Tale“ (Ps. 110). El va veni încă odată pe pământ, dar nu în umilință, ci ca Împărat și va domni cu credincioșie și neprihănire.

Urmașii Lui au sigilat mărturia cu sângele lor. Ei și-au jertfit viața pe altarul dreptății. Evreii și neevreii, bogații și săracii, învățații și neînvățații, toți au auzit mărturia, că Mesia a murit pentru păcatele lumii și a înviat după Scriptura, ca să dea viață tuturor, cari caută ajutor și mântuire. În scurt timp mărturia ucenicilor a cuprins inimile multor suflete. Nu numai în Ierusalim, dar și în țările depărtate, printre păgâni, Evanghelia a aprins focul iubirei către Mesia-Hristos. Mii de păgâni părăseau idolatria și se închinau Dumnezeului celui viu. Împărații păgâni au încercat să nimicească aceasta „erezie“ cu foc și sabie, însă în zadar, căci credincioșii mureau cu bucurie pentru Împăratul lor Isus-Hristos. Dragul meu frate, Evreu! Iată că aceste neamuri, cari odinioară se închinau la idoli, devin oameni cu atâta credință în Hristos, că rugurile, are-

nele cu fiarele sălbatice erau pentru ei locurile de cinste pentru a muri în credința nouă. Sub sabie, pe rug și în arenele amfiteatrelor, ei cântau cântări de slavă lui Isus-Mântuitorul, Care i-a scos din întunec la lumina cerească și le-a dat viață nouă și putere de a iubi pe Dumnezeu cu toată inima.

Deaceea nu rămâne nici-o îndoială ca Hristos a înviat din morți, trăește și astăzi, are puterea de a schimba inimile oamenilor. De unde ucenicii Lui puteau sorbi atâta putere, credința, eroism, dacă învățătorul lor ar fi rămas mort după suferințele pe cruce?

Urmașii Lui, cari au murit ca martiri, au avut puterea de a atrage inimile oamenilor la Dumnezeu, aveau atâta convingere, că au sigilat adevărul mărturisit cu sângele lor și prin credința și iubirea lor au curs râuri de viață curată și sfânta în lumea plină de întenerec și păcate. Acești urmași nu puteau inventa minciuni. Nimeni nu poate jertfi viața sa pentru o minciună pe care a inventat-o. Minciuna niciodată nu poate avânta inimile oamenilor spre bine, nu poate da puterea de a conduce pe oameni din întunec la lumină, de a-i transforma în copii ai lui Dumnezeu, cari sunt gata a jertfi viața pentru dreptatea lui Dumnezeu.

Dacă vom întreba pe cei mai învățați și cei mai destoinici oameni: ce cred despre Isus Hristos? Și ei ne vor spune: „El este Isus, Fiul lui Dumnezeu“. El este Mântuitorul nostru, Farul și Speranța vieții noastre. El ne dă puterea să biruim păcatul, să trăim pentru folosul omeniei. Cu toate că lumea zace în întunec și păcate, totuși prin bezna aceasta trece un mare curent de lumină și iubire care izvorăște din Isus Hristos. Toate societățile de binefacere, spitalele, școlile, societățile de ajutorare, azilurile pentru cei orbi, muți, schiloși, leproși, etc.; azilurile pentru orfani și bătrâni; misiunile cari duc lumină și credință la popoare-

le cari se află în întunec; tot ce este bun și frumos în lumea aceasta, a venit prin credința în Isus Hristos, prin puterea lui Dumnezeuască, prin influența Lui asupra inimii omului.

Deci putem spune:

1) prezicerile profeților și mărturiile ucenicilor sunt adevărate;

2) Isus Hristos este mult mai mult decât numai om; moartea Lui pe cruce este chezașia mântuirii noastre; nimeni n'a putut aduce scăparea, numai Fiul lui Dumnezeu, care nu cunoaștea păcatul, a suferit pentru noi păcătoșii, ca să ne dea o viață nouă

spre slava lui Dumnezeu și binele omenirii;

3) Hristos a înviat din morți, El este Mântuitorul cel viu și Împăratul lui Israel, care va veni a doua oară, va domni în Sion și va aduce pe Israel la Dumnezeu cel vecinic.

Deaceea, neamul meu! „pregătește-te să întâlnești pe Dumnezeuul tău“ (Amos. 4, 12). Lasă la o parte toate superstițiile și apucăturile seculare greșite. Iată, El privește la tine cu iubire, îți arată calea spre fericire. Ascultă vechiul Dumnezeu al tău.

Trădus M. T.

Israel—popor minunat.

Prof. E. F. SCHREITER.

Cei mai eminentei cugetători în domeniul economiei politice demult au înțeles și au recunoscut că, dacă, de pildă, ar fi cu puțință să introducă la toate popoarele contemporane numai singurul așezământ al lui Moise, și anume, cel despre proprietatea agricolă și cultivarea pământului, fantoma cea groaznică a socialismului ar fi fost alungată și n'ar mai fi auzită vorba despre viitoarea năpastă a proletariatului. Bărbații mari ai științei, vor sau nu vor, totuși trebuie să aducă omagii lui Dumnezeu, recunoscând că preceptele igienice ale lui Moise pot servi ca exemplu chiar și pân'în zilele noastre. Strică oare, faptul că orânduile, legile și regulile aceste n'au ajuns pân'acum la nici un popor din lume, ca să fie aplicate în mod universal și pe-deplin? Strică oare ceva faptul că adevăratul și curatul stat al lui Dumnezeu, veritabilă împărăție Dumnezeuască pe pământ cu fericirea și pacea statornică între oameni n'a venit încă? Planul, temelia acestora, orânduială și concepția lor sunt pregătite în Divina desăvârșire și sunt chiar date oamenilor. Da-

rumile și chemarea lui Dumnezeu sunt irevocabile (Noul Test. Ep. Ap Pavel către Romani cap. 11, v. 29). Poate oare Domnul să-și plănuiască vr'un lucru și pe urmă să nu-l îndeplinească? Să înceapă ceva, și să nu isprăvească? Niciodată! Dumnezeu nu e om, ca să mintă și nu e fiul oamenilor, ca să se schimbe. Va veni timpul, când Dumnezeu va avea pe pământ un popor al Său, care va fi alcătuit numai din cei răscumpărați (Cart. pr. Isaia, cap. 35, v. 8-9; cap. 60, v. 21), la cari legea lui Dumnezeu nu va fi scrisă numai pe tablele de piatră ca o amenințare, dar va fi precum scris este: „Vă voi da o inimă nouă, și voi pune în voi un duh nou; voi scoate din trupul vostru inima de piatră, și vă voi da o inimă de carne. Voi pune Duhul Meu în voi, și vă voi face să urmați poruncile Mele și să păziți și să împliniți legile Mele“ (Iezechiel, cap. 36, v. 26-27). Când Israel va înțelege că niciodată el nu va putea a se îndreptăți înaintea lui Dumnezeu prin faptele legii, când va privi pe Acela, pe Care L-au străpuns, și cu sufletul zdrobit, cu inima mâhnită va striga: „Sângele Lui e asupra

noastră și asupra copiilor noștri!“, atunci „cei izbăviți de Domnul se vor întoarce, și vor merge spre Sion (nu spre Sinai) cu cântece de biruință. O

bucurie vecinică le va încununa capul, veselie și bucuria îi vor apuca, iar durerea și gemetele vor fugi!“ (Isaia, cap. 35, v. 10). *Tradus de P. M. N.*

Despre înțelepciune.

Izvorul înțelepciunii.

Dumnezeu a întemeiat lumea prin înțelepciunea Lui. Ieremia 10, 12.

A lui Dumnezeu este înțelepciunea și puterea. Daniel 2, 20.

Înțelepciunea care vine de sus, este, întâi de toate, curată, apoi iubitoare de pace, cumpătată, îngăduitoare, plină de îndurare și de roduri bune, nu cu două fețe, nefățarnică. Iacob 3, 17.

Dobândirea înțelepciunii.

Domnul dă înțelepciune. Pildele 2, 6.

Ferice de omul care găsește înțelepciune. Pildele 3, 13.

Dobândește înțelepciune. Pildele 4, 5.

Frica de Domnul este școala înțelepciunii. Pildele 15, 33.

Cine dintre voi este înțelept și priceput? Să-și arate, printr'o purtare bună, faptele făcute cu acea blândeță, care este însușirea înțelepciunii.

Iacob 3, 13.

Omul nebun.

Nebunii nesocotesc înțelepciunea.

Pildele 1, 7.

Nebunul va fi robul înțelepciunii.

Pildele 11, 29.

Batjocoritorul caută înțelepciunea și n'o găsește. Pildele 14, 6.

Înțelepciunea este prea înaltă pentru cel nebun. Pildele 24, 7.

Vai de cei ce se socot înțelepți.

Isaia 5, 21.

Înțeleptul să nu se laude cu înțelepciunea lui. Ieremia 9, 23.

Sabia împotriva înțelepților Babilonului. Ieremia 50, 35.

S'au fâlit că sunt înțelepți, și au înebunit. Rom. 1, 22.

Înțelepciunea lumii acesteia este o nebulie înaintea lui Dumnezeu.

1 Cor. 1, 19.

Dumnezeu prinde pe cei înțelepți în viclenia lor. 1 Cor. 1, 19.

Dacă aveți în inima voastră pizmă amară și un duh de ceartă, să nu vă lăudați și să nu mințiți împotriva adevărului. Nu aceasta este înțelepciunea care vine de sus. Aceasta este înțelepciunea pământească, supusă îndemnurilor firii pământești, drăcească.

Iacob 3:14-15.

Omul înțelept.

Pe buzele omului priceput se află înțelepciunea. Pildele 10, 13.

Înțelepții păstrează știința. Pildele 10, 14.

Gura celui neprihănit scoate înțelepciune. Pildele 10, 31.

Înțelepciunea omului chibzuit îl face să vadă pe ce cale să meargă.

Pildele 14, 8.

Înțeleptul se teme și se abate dela rău. Pildele 14, 16.

Pentru cel înțelept cărarea vieții duce în sus. Pildele 15, 24.

Cei înțelepți potolesc mânia.

Pildele 29, 8.

Înțeleptul stăpânește patima.

Pildele 29, 11.

Înțelepciunea face pe cel înțelept mai tare decât zece viteji. Ecl. 7, 19.

Înțelepții și faptele lor sunt în mână lui Dumnezeu. Ecl. 9, 1.

Doresc să fiți înțelepți în ce privește binele. Rom. 16, 20.

Termometrul sănătății.

Intotdeauna biruitor	+60°	[2 Cor. 2, 14]
Activitatea dragostei	+55°	[1 Tesal. 1, 3; Evr. 6, 10].
Sacrificarea de sine	+50°	[Rom 12, 1; 1 Petru 2: 5].
Viața abundentă	+45°	[Ioan. 10, 10; 7: 38].
Răvna pentru vestirea Evangheliei	+40°	[1 Cor. 14, 39; Math. 28, 19].
Dorința urzătoare de a lucra	+35°	[1 Cor. 15, 58].
Mărturia curajoasă și bucurioasă	+30°	[Fap. Ap. 4: 33]
Siguranța mântuirii	+25°	[1 Ioan 5: 20, Ioan 10, 28-29].
Puterea credinței	+20°	[2 Tim. 1, 12; Ioan 1: 12].
Setea după o viață plină de rugăciuni	+15°	[Psal. 42; Mat. 26, 41].
Creșterea spirituală	+10°	[2 Petru 3, 18].
Foamea și setea după adevăr	+5°	[Mat. 5, 6].
Punctul de plecare	0°	[5 Moise 30, 19; Iosua 24, 15].
Pierderea poftelor de mâncare	-5°	[Apocalipsa 3: 17].
Răceli	-10°	[Matei 24: 12].
Anemia (lipsa de sânge)	-15°	[Marcu 2, 3].
Gălbeneală	-20°	[Ier. 30, 6].
Nervositatea	-25°	[Ioan 6, 61; Genesa 4, 6].
Simptome de friguri	-30°	[1 Tim. 6, 4-5].
Dureri cronice	-35°	[2 Tim 3, 1-9].
Slăbire totală	-40°	[Mat. 17, 15; 1 Tim. 6, 9].
Topirea puterilor	-45°	[Psal. 32: 3-4].
Otrăvire	-50°	[Iacob 3, 8].
Suferințe gangrenale	-55°	[2 Tim. 2, 17].
Impietrirea inimii	-60°	[Ep. către Evrei 3, 8, 15].

din „Heilsame Lehre“.

„Schimbă-ți funia!“

De câte ori Dumnezeu a arătat oamenilor neputințioșia lor! De câte ori Dumnezeu a arătat că nu este scăpare afară de El! De câte ori El a arătat că aplecările omului sunt totdeauna spre rău și cât de nepăsător este omul față de prevestirile lui Dumnezeu, nepăsător față de pierzarea care vine și nu va întârzia! Lumea de astăzi continuă a se depărta de Dumnezeu, căutând a-L înlocui cu diferite învețiuni omenești. Dar „mașineria“ omenească se „roade“, „ruginește“, se „rupe“ și nenorocirea va fi și mai mare. Toată efortarea omenească de a creia o viață fără Dumnezeu s'ar putea asemăna cu un cazan mâncat de rugină. Intr'o zi, când nici nu te gândești, el plesnește și aruncă în aer tot, ce se află în jurul lui: clădiri, oameni, etc. „Cazanul“, al veacului nostru mașinizat e mâncat adânc de rugină „fărădelegilor“ și

arată semne că incurând va plesni.

Un mic exemplu din care putem învăța ceva. Un călător istorisește despre călătoria sa în Grecia. „Urma să vizităm, povestește el, o mânăstire așezată pe un vârf de munte și acolo sus nu puteam ajunge decât cu ajutorul unui ascensor foarte primitiv. Intr'un coș de scânduri și nuiele, câte trei trași de o funie cu un scripete. Pe la mijlocul distanței am observat că funia e atât de roasă, încât nu am fi îndrăznit să atârnăm de ea nici o călimară și ne-a pierit glasul. Când am ajuns sus, unul din noi a mai putut întreba pe călăgarul care ne ridicase:

— Da bine, părinte, când aveți de gând să schimbați funia asta?

— Apăi de, faică, om schimba-o când s'o rupe.

Și câți sunt de felul călugărului nepăsător. Mulți sunt cu „funia“ vieții atât de roasă de păcate încât prăbu-

șirea sigură îi pândește pas cu pas. Prietene: schimbăți „funia“! Hristos îți întinde „colacul“ și „funia“ cari te vor putea ridica din mocirla păcatului la înălțimea muntelui cel ceresc. Nu te lăsa ademenit de făria aparentă a „funiei tale“, care se va rupe în zilele

de încercare. „Fără Mine nu puteți face nimic“, ne zice Mântuitorul.

„Să luăm dar bine seama, ca, atâta vreme cât rămâne în picioare făgăduința intrării în odihna Lui, niciunul din voi să nu se pomenească venit prea târziu“ (Evrei 4, 1).

M. T.

Despre sărbători.

Paștele și Rusaliele sunt cele mai vechi sărbători creștinești. Nu putem susține că ele au fost înființate de Hristos sau de apostoli așa cum sunt sărbătorite de unii creștini de astazi.

Paștele care ne amintește despre jertfa mântuirii a Domnului Isus, trebuie să fie repetată numai odată pe an? Moartea și învierea lui Isus este cheazăsie mântuirii noastre și deaceia nu numai o zi, numai o săptămână, ci toată viața noastră suntem datori să slăvim, să mulțumim lui Dumnezeu pentru darul mântuirii pe care noi nu-l merităm.

Rusaliele este o sărbătoare în amintirea pogorării Duhului Sfânt. Noi avem nevoie de influența luminătoare a Duhului Sfânt și deaceia suntem datori să-L rugăm nu numai odată pe an, ci în fiecare zi și clipă, ca să fim mai luminați în viața noastră.

Botezul Domnului a început să fie sărbătorit în veacul al doilea numai în unele părți; abia în veacul al cincilea s'a hotărât să se sărbătorească de toți creștinii.

Crăciunul a început să fie sărbătorit în veacul al patrulea. La Roma a fost introdus în anul 350, în Antiohia—în 379 și în Egipt în anul—431.

Inălțarea Domnului a început să se sărbătorească în veacul al patrulea.

Întâmpinarea Domnului, Bunavestirea și Adormirea Maicei Domnului au început să se sărbătorească numai în veacul al 13-lea.

În veacul al șaptelea au luat naștere sărbătorile: *Schimbarea la față,*

Inălțarea Sf. Cruci și nașterea Maicii Domnului.

Mai sunt și alte sărbători ai Maicii Domnului cari sunt respectate de unii și respinse de alții, despre cari nici nu se știe, când s'au introdus.

Sărbătorile sfinților, ca ziua Sf. Ioan Botezătorul și Sf. apostoli Petru și Pavel, au luat naștere în veacul al 4-lea. În veacul al 6-lea au început să sărbătorească pe toți sfinți. Mai târziu s'au înmulțit sărbătorile în amintirea diferitelor sfinți „naționali“. Fiecare biserica își are sărbătorile ei. De exemplu: bulgarii sărbătoresc Sf. Ivan Rilski, Sf. Petea, Sf. Chiril și Metodii și alte; sârbii—Sf. Sava Sârbesc; rușii sărbătorească alte sărbători; pe toate aceste sărbători grecii nu le recunosc și nu le țin.

Tradus din bulgara.

LA PAȘTI.

*Prin pomi e ciripit și cânt,
Văzduhu-i plin de-un roșu soare
Și sălcile'n albă floare,
E pace'n cer și pe pământ.*

*Răsuflu cald al primăverii
Adus'a zilele învierii,
Și râde-atâta sărbătoare
Din chipul lor cel ars de soare.*

*Și cât e frumos în sat!
Sătenii vin făcuți din vale,
Și doi ce se'ntâlnesc în cale
Își zic: „Hristos a înviat!“.*

Ce fel de carte este Biblia?

La această întrebare un credincios a răspuns: „Biblia este cartea cărților, izvorul vieții vecinice, izvorul mângâierii și al puterii pentru toți cei căzuți în nenorociri și ispite; coiful și sabia neprihănirii; deșteptătorul pentru cei adormiți; călăuză pentru cei rătăciți în labirintul vieții păcătoase; pentru unii gustarea bucuriei vecinice, iar pentru alții, cari nu părăsesc păcatul, gustarea suferințelor vecinice. Aceasta carte pătrunde, ca și ochiul lui Dumnezeu, în fie, care suflet, curățindu-l de orice nedreptate; aceasta carte este mai înțeleaptă decât toate legiile și filosofia omenească; vorbește inimii mai dulce decât cuvintele mângâietoare ai mamei și este atât de adâncă că

prezintă un izvor nesecat de cercetări pentru cei înțelepți; dar totodată poate fi înțeleasă și de un copil; carte, care duce lumină cerească în viața plină de mizerii și întunecime; Biblia este suflarea vecinicii care pune pe omul mulțumit de sine într-o stare, ca să simtă deșertăciunea tuturor satisfacțiilor pământești și umple sufletul suferințelor cu pacea cerească în mijlocul necazurilor, strâmtorărilor, nedreptăților; Biblia este cuvântul care desvăluie viitorul și soarta omenilor dincolo de mormânt, înaintea cărui Belșazar tremura și Savi a amuțit și a orbit. Biblia este cuvântul lui Dumnezeu care leagă și desleagă, omoară, dar și înviorează“.

DIN VIAȚĂ ȘI PENTRU VIAȚĂ.

Doresc să mor cu bucurie pentru Isus.

Fapt. Apost. 7, 59.

Sundar Singh istorisește despre un tânăr martir, care făcea parte dintr-o castă nobilă indiană. Numele lui era Katar Singh. El a auzit Evanghelia și a primit pe Isus cu toată inima. Desmoștenit și alungat din castă și familie pentru numele lui Isus, el a plecat în Tibet și acolo a vestit Evanghelia. Însă, curând a fost arestat și condamnat la moarte groaznică. L-au cusut într-o piele proaspătă de bou și l-au așezat în arșița soarelui. A patra zi, când sfârșitul lui se apropiară, tânărul erou dori să scrie câteva cuvinte. Rugămintea i-a fost satisfăcută și muribundul cu ultima efortare a scris următoarele cuvinte: „Eu dau Lui ceice El mi-a dat, viața mea. Cum pot mulțumi pentru viața vecinică pe care El mi-a dat-o? După cum femeile păgâne din iubirea fața de soții lor morți, se aruncă în focul rugului, tot așa și eu *doresc să mor cu bucurie pentru Isus*, fără să mai întreb: „dece?“. După aceasta a înălțat rugăciuni pentru sufletele dușmanilor săi. Ultimile sale cuvinte au fost: „Doamne Isuse, primește duhul meu!“.

O mărturie a unui mare romancier.

„Am ajuns să recunosc că bărbații și femeile cari urmează preceptele Evangheliei sunt, în

mare proporțiuni, la adăpost de dezordinile morale pe cari le descriu în romanele mele și cari sunt aproape de neînălțat când omenii se lasă călăuziți de simțurile lor, de pasiunile și slăbiciunile lor. Timp de mai mulți ani n'am crezut, ca de obicei cea mai mare parte din tineretul orașelor moderne, dar am fost adus la ideile mele de astăzi prin sentimentul mereu crescând al responsabilității ce ne-o atragem când exersăm o influență oarecare asupra altora. Pretutindeni unde creștinismul este viu, moravurile se înalță; pretutindeni însă unde el se moleșește, moravurile se coboară. Creștinismul e pomul în care înflorește virtuțile omenești, fără înfăptuirea căroră societățile sunt condamnate pieirii“.

Din revista „Betania“.

O jumătate de adevăr.

Într-o noapte, un automobil a fost răsturnat de un tren, la o trecere de nivel și n'a scăpat decât ca printr'o minune. Frânarul responsabil a trebuit, firește, să fie dat în judecată. Într'un interogatoriu f. amănunțit, acesta nu și-a schimbat cătuș de puțin susținerea că a dat semnale cu lanterna și le-a dat cu multă grijă. — A doua zi, un inspector de cale ferată l-a felicitat că s'a apărut așa de bine.

„Nu-mi era teamă decât ca nu cumva judecătorul să mă întrebe dacă lanterna mea era și aprinsă!“.

Din revista „Betania“.

Comunitatea Unita a Creștinilor după Evanghelie Evrei și ne-evrei

felicită pe toți copiii lui Dumnezeu cu sărbătoarea amintirii
Învierii Domnului nostru Isus Hristos, care ne-a înviat pentru
o viață nouă. Să ne ajute Domnul, ca să trăim pentru Cel
ce a murit și a înviat pentru noi (2 Cor. 5,15).

RECOMANDĂM:

1) Revistele în limba română:

a) „**Betania**” abon. anual 90 lei.

Adresa: A. Panaitescu, stradela Rosetti, IV No. 18, Ploești.

b) „**Viața și lumina**” abon. anual 60 lei;

c) „**Creștinul**” abon. anual 40 lei.

Adresa: G. OPREA TEODORESCU, B-dul Basarab 135, București 2.

2) „**Abecedarul Creștinului**” (15 lecțiuni)

de J. Fleischer. Costul 10 lei.

Adresa: Predicator C. Adorian, B-dul Basarab 56, București 2.

3) „**Dece nu cred Evreii în Hristos?**”

de L. AVERBUCH. Costul 3 lei.

4) **Broșură nouă! „A înviat Isus?”**

de L. AVERBUCH. Costul 2 lei.

5) „**Cine a fost ISUS HRISTOS?**”

de directorul Misiunii „Mildmay” S. H. WILKINSON. Prețul 3 lei.

Adresa redacției „Binevestitorului”.

DELA REDACȚIE:

Aducem mulțumirile noastre persoanelor cari și-au achitat abonamentul și datoriile pentru cărțile comandate.

Cei-ce nu și-au achitat încă datoriile sunt rugați a se grăbi cu trimitețea lor.

Abonații, cari și-au achitat datoriile și n'au primit revista sau alte cărți comandate, sunt rugați a comunica redacției.

Abonați-vă pe anul

≡ 1935 ≡

„BINEVESTITORUL”

In românește 18 lei

In rusește 20 lei

In evreește 14 lei

In străinătate abonamentul anual 0,30 dol.

Adresa: D-lui Marcu Tarlev,

Mildmay Mission, str. Inzova No. 30-b.

Chișinău, Basarabia, România.

Redacț. și Administr.: Mision. Englez. „Mildmay” L. Averbuch.